

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3905/2023
31.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драгица Бркић, адвокат из ..., против туженог Јавног комуналног предузећа „Стари град“ Шабац, ради поништаја, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4557/22 од 04.04.2023. године, у седници већа одржаној 31.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда Новом Саду Гж1 4557/22 од 04.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П1 302/21 од 15.07.2022. године, ставом првим изреке, поништен је као незаконит Анекс I уговора о раду, заведен под бројем .. од 05.05.2021. године, којим је тужила од стране туженог премештена на послове радног места „радник у ...“ у Сектору ..., почев од 18.05.2021. године. Ставом другим изреке, одбачена је тужба тужиље у погледу захтева да се обавезе тужени да је врати на послове које је обављала пре закључења анекса уговора о раду из става првог изреке, јер одлучивање о овом захтеву не спада у надлежност суда. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужили на име трошкова поступка исплати износ од 88.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4557/22 од 04.04.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Шапцу П1 302/21 од 15.07.2022. године у усвајајућем делу, тако што је одбијен захтев тужиље којим је тражила да се поништи као незаконит Анекс I уговора о раду број .. од 05.05.2021. године, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 88.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и одредаба парничног поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14,

87/18, 18/20, 10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

У конкретном случају, тужбени захтев се односи на поништај Анекса уговора о раду, којим је тужила распоређена на друго радно место, у односу на оно које је обављала до потписивања предметног Анекса. Према томе, овим анексом се не утиче на радно-правни статус тужиле у смислу заснивања, постојања и престанка радног односа када би ревизија увек била дозвољена на основу члана 441. ЗПП.

Имајући у виду изложено, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић